

Z A P I S N I K

sa 16. sjednice Komisije za praćenje i kontrolu postupka privatizacije Skupštine Crne Gore, održane 19. septembra i 30. septembra 2014. godine.

Sjednica Komisije je počela u 11 sati i 10 minuta.

Sjednici su prisustvovali članovi Komisije: **Janko Vučinić** (predsjednik Komisije), **Branko Čavor** (zamjenik predsjednika), **Zoran Jelić, prim. dr Izet Bralić, Mladen Bojanić i Veljko Vasiljević.**

Sjednici Komisije je predsjedavao **Janko Vučinić**, predsjednik Komisije.

Sjednici su prisustvovali i punomoćnik kompanije DOO Argos iz Ulcinja u čijem vlasništvu je hotel „Otrant“ **Marko Hajduković**, predsjednik Sindikata hotela “Otrant” AD Ulcinj **Muzafer Suljović**, članovi Izvršnog odbora Sindikata hotela “Otrant” AD Ulcinj **Ivo Lukić, Duško Popović i Amir Resulbegović**, predsjednik Opštinskog sindikalnog povjereništva (OSP) Ulcinj **Šefkija - Keko Ljamović** i bivši stečajni upravnik mr **Miomir Jakšić.**

U radu sjednice je, u skladu sa članom 55 stav 2, učestvovao i poslanik **Genci Nimanbegu.**

Sjednici su prisustvovali stručni konsultant u Komisiji **Radoš Zečević** i savjetnik za ekonomska pitanja u Komisiji **Marko Popović.**

Sjednicu su pratili predstavnici medija.

Za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

- 1. USVAJANJE ZAKLJUČAKA U VEZI KONTOLE POSTUPKA PRIVATIZACIJE VUNARSKOG KOMBINATA "VUNKO" AD BIJELO POLJE;**
- 2. KONTROLA POSTUPKA PRIVATIZACIJE HOTELA "OTRANT" AD ULCINJ;**
- 3. RAZMATRANJE AKTUELNE SITUACIJE U "MONTAVAR-METALAC" DOO NIKŠIĆ.**

Prva tačka dnevnog reda

USVAJANJE ZAKLJUČAKA U VEZI KONTOLE POSTUPKA PRIVATIZACIJE VUNARSKOG KOMBINATA "VUNKO" AD BIJELO POLJE

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** naveo je da je zajedno sa zamjenikom Brankom Čavorom usaglasio predlog zaključaka, koji je zatim elektronskom poštom prosljeđen na uvid ostalim članovima Komisije. Na usaglašeni predlog zaključaka članovi Komisije nijesu imali predloge za izmjenu i dopunu istog.

Nakon toga Komisija je, jednoglasno, u vezi kontrole postupka privatizacije **Vunarskog kombinata "Vunko" AD Bijelo Polje** usvojila sljedeće

Z A K L J U Č K E:

1. Komisija za praćenje i kontrolu postupka privatizacije je ustanovila da državni fondovi u 2004. godini nisu imali većinski paket akcija Vunarskog kombinata „Vunko“ AD Bijelo Polje (31.93%), te da je nakon bezuspješnog pokušaja pronalaženja strateškog partnera pristupljeno berzanskoj prodaji akcija, koja je urađena u skladu sa tada važećim propisima.
2. Privatizacija se pokazala neuspješnom i nije odgovorila cilju privatizacionog procesa, usled čega je 2008. godine uveden stečaj.
3. Komisija za praćenje i kontrolu postupka privatizacije predlaže Privrednom sudu da, u skladu sa zakonskim mogućnostima, na tenderu za prodaju Vunarskog kombinata „Vunko“ AD Bijelo Polje prioritet imaju kupci koji bi u Kombinat u pokrenuli proizvodnju tekstila i otvorili nova radna mjesta.
4. Komisija za praćenje i kontrolu postupka privatizacije pokreće inicijativu prema Ministarstvu ekonomije da zajedno sa organima lokalne samouprave ubrzaju otvaranje biznis zone koja bi obuhvatala Vunarski kombinat kako bi se privukli investitori. Takođe, Komisija smatra da je potrebno ostvariti kontakte i obnoviti razgovore sa ranije zainteresovanim investitorima za pokretanje proizvodnje u Vunarskom kombinat u.
5. Komisija za praćenje i kontrolu postupka privatizacije predlaže Vladi Crne Gore, kao najvećem povjeriocu, da sa ostalim povjericima sagledaju mogućnost konvertovanja svojih potraživanja u akcije, a zajedno sa opštinom Bijelo Polje, u skladu sa zakonskim mogućnostima, pronađu mogućnost isplate zaostalog dugovanja prema radnicima. Ovo bi ujedno bio za Vunarski kombinat najbezbolniji način za izlazak iz stečaja i omogućavanje nove razvojne šanse za isti.

6. Komisija pokreće inicijativu prema Vrhovnom državnom tužilaštvu da preispita vođenje stečajnog postupka i poslovnih aktivnosti u Vunarskom kombinatu „Vunko“ AD Bijelo Polje od uvođenja stečaja 2008. godine do danas.
7. Komisija za praćenje i kontrolu postupka privatizacije preporučuje Fondu rada da, u skladu sa Zakonom o Fondu rada, porodicama preminulih radnika Vunarskog kombinata koji su ostvarili pravo na otpremnine izvrši isplatu.

Druga tačka dnevnog reda

KONTROLA POSTUPKA PRIVATIZACIJE HOTELA “OTRANT” AD ULCINJ

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** se u svom uvodnom izlaganju ukratko osvrnuo na istorijat preduzeća koje se kontroliše, navodeći da je 2004. godine u HTP “Ulcinjaska Rivijera” uveden stečaj, zbog zanemarljivog duga od 296 hiljada eura prema Elektroprivredi. Iste godine hotel “Otrant” kupuje firma SK “Barkli” iz Moskve, kasnije “Barkli Montenegro”, koja je bila vlasnik do 2011. godine kada je zbog duga prema banci NLB Interfinance iz Švajcarske izgubila vlasništvo. Banka ga zatim daje u zakup firmi “Argos” DOO iz Ulcinja. Hotel “Otrant” banka 2013. godine prodaje firmi “Argos” DOO Ulcinj. Predsjednik Komisije smatra da u postupku privatizacije hotela “Otrant” ima elementa korupcije, pranja novca, organizovanog kriminala, jer mu je neshvatljivo kako je tako važan privredni subjekat išao od vlasnika do vlasnika. Istakao je brutalan obračun sa radnicima “Otranta” jer je, nakon preuzimanja hotela od strane “Argosa”, 60 radnika ostalo bez posla, a njihove knjižice ostale u hotelu. Pitao je bivšeg stečajnog upravnika kako su i na koji način kontrolisane ugovorene investicije od 4,5 miliona eura. Naveo je da je “Barkli” došao u vlasništvo hotela da bi ga zbog kredita stavio pod hipoteku, koju je banka aktivirala, i na taj način zaradio veliki novac. Ocijenio je da su se usled nepoštovanja zakonskih procedura nizale nezakonite radnje.

Šefkija - Keko Ljamović, predsjednik Opštinskog sindikalnog povjereništva (OSP) Ulcinj, kazao je da je nezakonito uveden stečaj u “Ulcinjskoj Rivijeri”. Smatra da je firmi “Barkli Montenegro”, koja se zadužila 10,5 miliona eura, iako nije ispoštovan kupoprodajni ugovor i investicije od 4,5 miliona eura, prodaja hotela “Otrant” NLB banci omogućena od strane države. Pitao je kako je moguće da su njegove kolege, za koje tvrdi da su izvrsni stručnjaci, konobari, kuvari, recepcioneri, već četvrtu godinu bez posla, bez povezanog radnog staža, a da se njihove knjižice nalaze i dalje u

kancelarijama "Otranta" i ne mogu da se zaposle, a dio nema mogućnosti da ode u penziju. Traži poštovanje njihovih prava i pomoć Komisije kako bi se riješio problem radnika, da se isti vrate na posao, naglašavajući da im je oduzeto pravo na rad, na slobodu, ljudska prava. Tvrdi da su od strane Savjeta za privatizaciju prevareni i kao radnici i kao građani, da hotel nije Paljokin i Mavrovov, jer oni nemaju novca da ga isplate, zbog čega su i podnijeli krivične prijave na koje još nemaju odgovor.

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić**, kazao je da je nadležnost Komisije ograničena na praćenje i kontrolu postupka privatizacije, te da je Komisija veoma ograničena u mogućnostima za pružanje pomoći radnicima. Nesporno je da su radnici oštećeni, "najureni" iz hotela "Otrant" i da će Komisija donijeti zaključke koje će uputiti prema nadležnim državnim organima koji su dužni da riješe te probleme.

Amir Resulbegović, član Izvršnog odbora Sindikata hotela "Otrant", naveo je da su se dvije firme kandidovale za kupovinu hotela "Otrant" - "Barkli" iz Moskve i "Montemlin Šajo" iz Podgorice. Kompanija "Barkli" kupila je hotel zahvaljujući bivšem ministru turizma Predragu Neneziću i bivšem stečajnom upravniku Miomiru Jakšiću koji su glasali za istu, a da je treći član Komisije bivši ministar ekonomije Branko Vujović bio uzdržan. Kazao je da je "Argos" firma bila u vlasništvu Cungua, a da sad pripada momcima koji nisu vlasnici. Pokušali su da im radne knjižice prebace u Državni arhiv koji ih nije prihvatio. Ostavljeni su na ulicu 40 mjeseci, a zapošljavaju ljude iz zemalja regiona, koje većim dijelom ne prijavljuju.

Muzafer Suljović, predsjednik Sindikata hotela "Otrant", naglasio je da je privatizacija hotela "Otrant" tekla bez znanja radnika i njihovog odobravanja, da su ga Rusi kupili i preuzeli 1.01.2005. godine. Komisija je izabrala kao strateškog partnera građevinsku firmu "Barkli" koja se nikada nije bavila turizmom. Blagovremeno su ukazivali da se radi o lošoj privatizaciji sa elementima korupcije i mita. Postavio je pitanje šta sa radnicima koji 4 godine ne primaju platu, s tim što su dva radnika već umrla. Smatra da su Vlada i ministarstva nezainteresovani i da snose 90 posto krivice. Istakao je da su od samog početka radnici imali problem, da su već 2006. godine organizovali štrajk, s obzirom da hotel od momenta privatizacije nije radio 3,5 godine i da se u njemu nije investiralo. Tada se vlasniku, firmi "Barkli Montenegro", odobrava da uzme veliki kredit kod NLB banke, da se zaduži 10,5 miliona. Banka, zatim, poslije preuzimanja hotela objia brave i ulazi u hotel nakon čega oni više nijesu imali prilaza. Uputio je molbu Komisiji da se preduzmu određene mjere u cilju pomoći radnicima.

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** je istakao da će prioritet rada Komisije biti da se pomogne radnicima slanjem zahtjeva Ministarstvu rada i socijalnog staranja i Inspekciji rada da se uključe u rješavanju problema.

Ivo Lukić, član Izvršnog odbora Sindikata hotela "Otrant", nazvao je privatizaciju hotela "Otrant" aferom i nezapamćenim kriminalom, ističući da su radnici preko noći ostali bez posla, tražeći da se iznađe rješenje da im se poslije više od 3 godine izmire lični dohoci i doprinosi i vrate radne knjižice kako bi mogli negdje drugo početi da rade, i da se omogući jednom dijelu kolega da pođu u penziju.

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** komentarisao je izlaganje gđina Iva Lukića, ocjenjujući skandaloznim zaključavanje radnih knjižica radnika "Otrant", navodeći da je to pitanje u najvećoj mjeri u nadležnosti Odbora za zdravstvo, rad i socijalno staranje, te da će se i na tom Odboru o njemu raspravljati.

Duško Popović, član Izvršnog odbora Sindikata hotela "Otrant", kazao je da je privatizacija hotela "Otrant" bila uspješna. Problem vidi u prevođenju vlasništva nad zemljom hotela sa države na firmu "Barkli" koja na njoj stiče vlasništvo 1/1, da bi uzela kredit u iznosu od 4,5 miliona, nakon čijeg trošenja 2007. godine zalaže zemlju. Takođe, problem vidi i u angažovanju španske firme da vodi hotel, koja je u 2009. godini napravila minus od 600.000 eura. Rusi nisu imali rješenje za taj problem i 2010. godine su zatvarili hotel i 2011. ga banka kupuje. Takođe, traži zaključenje i vraćanje radnih knjižica, kako bi imali pravo na rad.

Marko Hajduković, punomoćnik kompanije DOO Argos iz Ulcinja, naveo je da se radi o kompaniji koja se više godina bavi turističkom djelatnošću, koja uspješno vodi hotel „Otrant“ u Ulcinju, koji godišnje zapošljava oko 150 radnika, plaća uredno sve doprinose, u iznosu oko 150 000 eura, da je za dvije godine uloženo 3 miliona eura i da je to sad hotel sa 4 zvjezdice sa 286 smještajnih jedinica sa popunjenošću od 95%. Tvrdi da je ta imovina stečena u zakonitom postupku, javnom i transparentnom, na osnovu pravnih poslova, kako zakon predviđa. 2012. godine je zaključen Ugovor o zakupu, nakon toga, 2013. godine, Ugovor o kupoprodaji, uredno se plaća prva rata u iznosu od milion eura, u tekućoj godini druga rata u iznosu od 2 miliona eura, čime se stekao uslov za uknjižbu. Istakao je da firma Argos ni na koji način nije učestvovala u postupku privatizacije, te da o pravima radnika treba da se raspravlja pred Ministarstvom turizma i Ministarstvom rada. Kada je u

pitanju način sticanja prava svojine i pravo korišćenja na nepokretnostima istiakao je da apsolutno nikakve statusne promjene nije bilo u kompaniji „Barkli Montenegro“ da bi shodno tome oni preuzeli radnike, jer su kupili nepokretnost, a ne firmu. Za prisutne radnike tvrdi da nikada nijesu radili u Argos DOO, samim tim Argos DOO nije ovlašćen za zaključivanje knjižica. Osvrnuo se i na izjave predsjednika Komisije da su sprovedene nezakonite radnje kada je u pitanju način sticanja imovine Argosa DOO, ističući da pri tome nema nijednog dokaza za tako nešto. Zbog takvih navoda ocijenio je da njegovo dalje učešće u raspravi nema svrhu i napustio sjednicu.

Mr Miomir Jakšić, bivši stečajni upravnik, pojasnio je tok stečajnog postupka i prodaju hotela „Otrant“. Kazao je da je Privredni sud 19. marta 2004. godine uveo stečaj u HTP „Ulcinjaska Rivijera“. Shodno Odluci odbora povjerilaca i saglasnosti stečajnog sudije raspisao je tender za prodaju hotela „Otrant“. Na tenderu se prijavilo nekoliko investitora. Komisija za izbor najboljeg ponuđača je izvršila bodovanje ponuda u skladu sa objavljenim instrukcijama ponuđačima. Za provorangiranog na tenderu izabrana je firma „Barkli Sk“ Moskva, koja je ponudila za hotel 2,5 miliona eura, a za investicioni program 4,5 miliona eura uz položenu bankarsku garanciju prvoklasne Moskovske banke, i socijalni program za pet godina, bez otpuštanja zaposlenih, osim uz dogovorenu otpremninu. Drugorangirani je ponudio za hotel 1,8 miliona eura za hotel, za investicije 4,9 miliona eura i socijalni program za pet godina. Ugovor je zaključen 15.12.2004. godine. Zbog prigovora drugorangiranog kao i nemogućnosti uknjiženja imovine kao vlasnika, kupac nije ispoštovao predviđeni rok od 3 godine. Po okončanju sudskog spora gdje je Privredni sud povrdio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača na tenderu, stekli su se uslovi za uknjižbu na novog vlasnika tek 30. 12. 2006. godine. Zbog proteka vremena, ne zbog kupca, isti je predložio potpisivanje dodatnog sporazuma za produženje investicionog perioda, što je, uz saglasnost stečajnog sudije i Ministarstva turizma, i uradio 27. 02. 2006. godine, gdje je predviđeno da početak gradnje počne po završetku turističke sezone 1. 10. 2006. godine. U čitavom ovom periodu kupac je isplaćivao zarade zaposlenima shodno socijalnom programu. Novozadati rok investiranja kupac je u potpunosti ispoštovao i doveo hotel do nivoa četiri zvjezdice i isti je zvanično otvoren 10. 10. 2008. godine čime su ispoštovane sve odredbe iz ugovora. Stečajni upravnik je kazao da je sva dalja praćenja trebalo da vrši Ministarstvo turizma, s obzirom da je hotel prodat kroz stečaj, a njegove obaveze prestale predajom hotela kupcu.

Poslanik **Genci Nimanbegu**, je kazao da je privatizacija hotela „Otrant“ još jedna u nizu koja potvrđuje da je privatizacija hotela proizvela

više štete nego koristi. On je istakao da mu je žao što nema predstavnika Ministarstva turizma, ali da mu je drago što je prisutan stečajni upravnik Miomir Jakšić, jer su on i bivši ministar turizma Nenezić sinonimi kako se uništava turistička privreda. On je pristutne podsjetio na period 2002. godine, kada je Vlada Crne Gore planirala da privatizuje „Ulicinjsku Rivijeru“ kao jedno cjelokupno preduzeće, a onda je neko došao na ideju da Vlada kao vlasnik tuži Vladu kao vlasnika, dakle, Elektroprivreda Crne Gore tuži „Ulcinjsku Rivijeru“, stavlja je pod stečaj i na taj način je priprema na novo poglavlje, da bi se hoteli mogli rasparčati, podijeliti i nakon toga prodati. On je istakao da je trebalo naći stateškog partnera, kao što je njemačko preduzeće „Nekerman“ koje je 2002. i 2003. godine uputilo pismo Ministarstvu turizma i tadašnjem ministru Neneziću, da uzmu u zakup hotel „Otrant“ za 800 000 eura godišnje, doveli ga na nivo hotela od četiri zvjezdice i napravili bazen, međutim, Ministarstvo nije našlo za shodno da odgovori na ovu ponudu. Postojećom privatizacijom je došlo do gubitka radih mjesta, podsjećajući da je hotel „Lido“ srušen. On je upitao stečajnog upravnika zašto u Komisiji koja je odlučivala nije bio stečani sudija, nego ministri ekonomije i turizma, i ko je nadzirao poštovanje kupoprodajnog ugovora? On je kazao da je novac od privatizacije hotela poslužio za popunjavanje rupa u budžetu, umjesto da taj novac bude uložen u rekonstrukciju hotela. Naglasio je potrebu da se što prije riješi status radnika, da im se vrate radne knjižice i da se iznađe način za ostvarivanje njihovih prava.

Veljko Vasiljević, član Komisije, je mišljenja da je kompletna privatizacija svih preduzeća, uključujući i ovu, osmišljna da se upakuje na način da sve bude sakriveno i prekiveno propisima, a u suštini je jedna kriminalna radnja, rasprodaja državne imovine protiv volje naroda. On je pitao stečajnog upravnika Miomira Jakšića, šta je sa radnim knjižicama radnika, sa zahtjevom da im se uz zapisnik vrate knjižice sa obrazloženjem ko ih je držao, zašto i po kojem zakonu? Drugo pitanje je, kako su ugovori o zakupu predstavljali problem pri uknjižbi?

Zoran Jelić, član Komisije, je saopštio da je više puta razgovarao sa radnicima i da je upoznat sa problematikom oko privatizacije hotela „Otrant“, kao direktor ZZZ CG a i kao poslanik, te da apsolutno razumije njihov položaj, ali da njegove ingerencije nijesu dovoljne, tako da nije mogao da pomogne u rješavanju ovih problema, ističući da će se založiti da ostvare njihova prava po osnovu radnog odnosa. On je kazao da se radne knjižice ne mogu uručiti radnicima dok se ne uplate porezi i doprinosi i sva zaostala potraživanja, a to treba da plati onaj kod koga su bili u radnom odnosu. Sugerisao je da ne

treba prihvatiti uručenje radnih knjižica bez prethodno ispunjenih obaveza prema radnicima, jer u tom slučaju gube sva prava. Nakon toga radnici mogu tražiti realizaciju socijalnog programa kao svi drugi radnici. Naročito je istakao da prava zdravstvene zaštite ovom radnicima i njihovim porodicama ne smiju biti uskraćena. Smatra da bi nadležni državni organi, na osnovu dokumentacije i svega što je izloženo, trebalo da ispituju da li je bilo određenih nepravilnosti u samom procesu privatizacije i da li je proces privatizacije tekao javno i transparentno.

Mladen Bojanić, član Komisije, kazao je da Komisija za privatizaciju ima velike ingerencije, koje se ne koriste, i da treba uskratiti podršku Vladi i onima koji nijesu došli na današnju sjednicu, a koji su odgovorni za situaciju u kojoj su se našli radnici, prije svega Ministarstvo rada i socijalnog staranja i Ministarstvo održivog razvoja i turizma. On je naglasio da se zakoni pišu prema potrebama pojedinaca, da te potrebe postaju zakon i onda su radnici zakonski istjerani iz firme. On se saglasio sa izlaganjem poslanika Gencija Nimanbegua i upitao zašto se promijenio plan privatizacije „Ulcinjske Rivijere“, i zasto su privatizovani kroz stečaj kao najgori oblik privatizacije. Nakon prodaje „Ulcinjske Rivijere“ ostalo je 7 miliona eura, a najveći dio je pripao Vladi koja je bila akcionar koja je prihodovala četiri do pet miliona eura. On je kazao da Vladu treba pozvati na odgovornost zato što od tog novca nije riješila socijalni program. Naglasio je da je nemoćan da pomogne radnicima po ovom pitanju. Prema analizi iz 2008. godine 38 000 radnika je kroz proces privatizacije u Crnoj Gori ostalo bez posla, ali da većina i dalje daje podršku Vladi.

Zoran Jelić je komentarisao izlaganje Mladena Bojanića i kazao da poslanik Bojanić ima pravo da pokrene inicijativu o povjerenju Vladi u Parlamentu, ali da nema pravo da daje savjete poslanicima iz Demokratske partije socijalista šta treba da rade i da takve savjete ostavi za svoju partiju.

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** je dao predlog da osnovni zaključak sa ove sjednice bude upućen prema Ministarstvu rada i socijalnog staranja i Inspekciji rada, kojima se treba obratiti zahtjevom da urgentno rešava probleme ovih radnika, koji se odnose na radne knjižice, nepovezani radni staž i neisplaćene lične dohotke, a da će ostali zaključci o ovoj privatizaciji biće donešeni u nekom doglednom vremenu.

Prim. dr Izet Bralić, član Komisije, je uputio kritike zbog nedolaska na sjednicu predstavnika Ministarstva turizma i Ministarstva rada i socijalnog staranja i naglasio da su se kao resorna ministarstva morali odazvati pozivu

za prisustvo sjednici. On je iznio stav da je ista matrica korištena kod privatizacije svih preduzeća, primjera radi, pomenuo je preduzeće „Gornji lbar“, preduzeće sa 3 000 radnika uvedeno u stečaj zbog 36 000 eura duga Javno - komunalnom preduzeću i da su svi radnici ostali bez posla. On je upitao Miomira Jakšića šta ga je motivisalo da hotel „Otrant“ proda u odnosu 70% -30% , za cijenu i ulaganja, koji je na početku iznosio 50%-50%. Drugo pitanje se odnosilo na ponuđača sa domaće scene „Šajo“, provjerenog privrednika bez neizvjesnosti, i nekoga sa druge strane na koga je javnost upozoravala, na investitora koji neće garantovati budućnost, i šta je motivisalo komisiju da boduje nekoga o kome se nije mnogo znalo sa više bodova od ponuđača koji važi za ozbiljnog privrednika?

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** je odlučio da prekine sjednicu kako bi se, u cilju sveobuhvatnije rasprave, za nastavak sjednice ponovo pozvali predstavnici Ministarstva održivog razvoja i turizma, Ministarstva rada i socijalnog staranja, predstavnik firme „Barkli Montenegro“ i sadašnji vlasnik hotela „Otrant“.

Sjednica je prekinuta u 13 sati i 10 minuta.

Sjednica je nastavljena 30. septembra 2014. godine.

Sjednica je počela u 11 sati i 15 minuta.

Sjednici su prisustvovali članovi Komisije: **Janko Vučinić** (predsjednik Komisije), **Branko Čavor** (zamjenik predsjednika), **Zoran Jelić**, **Željko Aprcović** i **Veljko Vasiljević**.

Sjednici Komisije je predsjedavao **Janko Vučinić**, predsjednik Komisije.

Sjednici su prisustvovali i predsjednik Sindikata hotela “Otrant” AD Ulcinj **Muzafer Suljović**, članovi Izvršnog odbora Sindikata hotela “Otrant” AD Ulcinj **Ivo Lukić**, **Duško Popović** i **Amir Resulbegović**, predsjednik Opštinskog sindikalnog povjereništva (OSP) Ulcinj **Šefkija - Keko Ljamović** i bivši stečajni upravnik mr **Miomir Jakšić**.

Sjednicu su pratili predstavnici medija.

Druga tačka dnevnog reda

KONTROLA POSTUPKA PRIVATIZACIJE HOTELA “OTRANT” AD ULCINJ

Nakon uvodne riječi, predsjednik Komisije Janko Vučinić je konstatovao da se nijesu odazvali pozivu oni koji su trebali da odgovore na pitanja, tako da na nastavku sjednice nijesu prisutni predstavnici posloводства Argosa, koji je vlasnik hotela „Otrant“, predstavnici bivšeg vlasnika „Bakli Montenegro“, predstavnici Ministarstva turizma i održivog razvoja, predstavnici Ministarstva rada i socijalnog staranja. Jedini prisutni od nadležnih je Miomir Jakšić, bivši stečajni upravnik hotela „Otrant“.

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** naglasio je da privatizacija hotela „Otrant“ školski primjer šta sve jedna privatizacija može da donese. U ovoj privatizaciji ima elemenata, odnosno opravdane sumnje da je tu bilo korupcije na visokom nivou, da je bilo pranja novca, da je bilo organizovanog kriminala, takođe, da je bilo brutalnog obračuna sa radnicima „Otrant“, i to predstavlja presedan da firma kojoj se danas ne zna za adresu, drži zaključane knjižice radnika, već duže od dvije godine, i to pitanje treba pod hitno riješiti.

Zamjenik predsjednika Komisije, **Branko Čavor**, podsjetio je prisutne da je ovo treći sastanak sa radnicima hotela „Otrant“. Istakao je da su članovi Komisije pokazali raspoloženje da u otvorenom razgovoru i dijalogu pokušaju naći rješenje za probleme zaposlenih. On se osvrnuo na ulogu Komisije, navodeći da Komisija nije ni tužilaštvo, ni sud, već skupštinsko radno tijelo koje prati postupke i obavljene privatizacije, i na osnovu toga donosi odgovarajuće zaključke i mjere, predloge i sugestije. Nakon pregledane dokumentacije se došlo do zajedničkog zaključka, da su radnici u najtežem položaju. Radnicima treba pomoći da izađu iz krize u kojoj su se našli, i Komisija će se kroz jednu vrstu zaključaka, koju treba formulirati, urgentno obratiti nadležnim ministarstvima kako bi se pomoglo u rješavanju ovih problema. U ovoj privatizaciji je dobro da hotel „Otrant“ radi sa kapacitetom preko 80 %, ali da nije dobro da radnici koji bi mogli i trebali da rade, ne rade. Komisija će donijeti zaključak kojim će se insistirati da svi oni koji se pozivaju na sjednicu Komisije, treba da dođu i učestvuju u radu Komisije.

Predsjednik Opštinskog sindikalnog povjereništva (OSP) Ulcinj **Šefkija-Keko Ljamović** zahvalio se članovima Komisije na vremenu i trudu koji su uložili kako bi pomogli u rješavanju problema radnicima hotela „Otrant“, međutim, izrazio je nezadovoljstvo zbog nedolaska predstavnika Ministarstva turizma i Ministarstva rada i socijalnog staranja, jer se od njih očekivala pomoć. Ono što radnike najviše interesuje u ovom trenutku je da dobiju ono što im pripada, jer su radnicima oduzeta osnovna ljudska prava, pravo na rad, pravo na socijalno i zdravstveno osiguranje, pravo na penziju.

On smatra da Komisija za privatizaciju i Skupština Crne Gore ima moć, da nalože Inspekciji rada, da izvidi mogućnost kako bi radnici došli do radnih knjižica, da bi oni koji imaju uslov mogli da ostvare pravo na penziju, da se radno sposobni zaposle i ostvare druga potraživanja iz radnog odnosa. On je istakao da je sa predstavnicima Ministarstva rada i socijalnog staranja održao dvanaest sastanaka, ali da nema pomaka u rješavanju problema.

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** kazao je da je potrebno da Komisija hitno reaguje povodom slučaja radnika hotela, tim prije što radnici ne mogu doći do radnih knjižica jer su one zaključane. On je predložio da Komisija uputi urgentno zahtjev prema Ministarstvu rada i socijalnog staranja i prema Ministarstvu održivog razvoja i turizma, kako bi se riješio problem radnih knjižica radnika. Ostale zaključke u vezi privatizacije hotela „Otrant“ Komisija će donijeti u dogledno vrijeme.

Stečajni upravnik mr **Miomir Jakšić** odgovorio je na pitanja članovima Komisije Veljku Vasiljeviću i prim. dr Izetu Braliću. Na pitanje Veljka Vasiljevića, što se dogodilo sa radnim knjižicama ovih radnika, Miomir Jakšić kazao je da pitanje radnih knjižica nije za njega, jer je on napustio firmu 2008. godine te da nije upoznat šta se dešavalo poslije toga. Na prvo pitanje člana Komisije Izeta Bralića pojasnio je da su se kriterijumi za izbor ponuđača odnosili 50% bodova za cijenu objekta i 50% bodova za investiciju. Pojedini ponuđači su hteli da daju malu cijenu za objekat, a visoku za investiciju, koju poslije ne ispoštuju, i donio je odluku da promijeni kriterijume, da vrijednost bodova za cijenu bude 70%, a 30% za investiciju. Cilj je bio da se objekat što bolje valorizuje. Do 2008. godine, kada je otišao iz „Ulcinjske Rivijere“, „Barkli Montenegro“ je u potpunosti poštovao sve uslove iz ugovora. Obzirom da je hotel prodat kroz stečaj njegove obaveze kao stečajnog upravnika prestale su predajom hotela kupcu i sva dalja praćenja je trebalo da vrši Ministarstvo turizma.

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** je posjetio stečajnog upravnika Miomira Jakšića da je shodno kupoprodajnom ugovoru, čiji je potpisnik Miomir Jakšić, vlasnik bio dužan da isplati cijenu od 2,5 miliona eura i da investira 4 miliona eura, da je bio dužan da položi bankarske garancije za svaku investicionu godinu, takođe, po ugovoru je neko bio obavezan da kontroliše i izvještava o ovoj investiciji. Vlasnik je upisao imovinu nad hotelom koji je platio 2,5 miliona eura, on je kasnije uzeo 10 miliona eura na osnovu vlasništva, da je u vremenu kada nije radio, hotel imao promet sa pazarima od nekoliko hiljada eura, što upućuje da je hotel „Otrant“ u to vrijeme bio perionica za pranje novca, ali da niko nije tome htio da posveti pažnju i stane

tome na put. Postoji i krivična prijava od radnika, kako i na koji način je hotel „Otrant“ privatizovan, i o svemu je obaviješteno Državno tužilaštvo.

Član Izvršnog odbora Sindikata hotela „Otrant“ **Amir Resulbegović** se obratio Zoranu Jeliću, kao predstavniku vlasti, i rekao da su se obraćali Ministarstvu rada i socijalnog staranja, ali da niko ne vodi računa o ovim radnicima i ako su upoznati sa situacijom svih zaposlenih, takođe, smo se obraćali i Ministarstvu održivog razvoja i turizma, da nas primi ministar turizma, ali do toga nije došlo, jer su odbili. On je saopštio da su neistine ono što kaže Miomir Jakšić, stečajni upravnik, jer je hotel „Otrant“ pripao ruskoj firmi „Barkli“, zahvaljujući odluci Miomira Jakšića i tadašnjeg ministra turizma Predraga Nenezića, a Branko Vujović je bio uzdržan. Ustvrdio da ima dokumenat kako se glasalo prilikom prodaje hotela, kao i kompletnu dokumentaciju u vezi prodaje „Otrant“. On je istakao da se on, njegove kolege, i članovi njihovih porodica nalaze u veoma teško materijalnoj situaciji.

Stečajni upravnik je ponovio da nije bilo glasanja, već da je bodovanje urađeno na način što je svaki od tri člana komisije bodovao po kriterijumima, a zatim se zbir bodova dijelio na tri, s tim da su samo jedan kriterijum bodovali različito. Odgovorio je na niz pitanja predsjednika Komisije navodeći da se „Barkli“ uknjižio poslije ispunjenja uslova, odnosno uplate iznosa od 2,5 miliona eura, i kada su sudske presude po ugovorima o zakupu i po žalbi drugorangiranog 2006. godine postale konačne. Zatim je pojasnio da je „Barkli“ položio bankarsku garanciju i za 2,5 miliona i 4,5 miliona. Ministarstvo turizma je državni organ koji je trebao da prati realizaciju ugovora i koji je trebao da formira radnu grupu za nadgledanje poštovanja klauzula iz ugovora. Takođe, na pitanje kako je mogao da podigne kredit, stečajni upravnik je odgovorio da je „Barkli“, kao i svaki pravni subjekat koji ima uknjižen objekat, imao pravo da kod banke položi garanciju i podigne kredit da investira, i da je on investirao na način što je podigao kredit.

Bivši radnici hotela „Otrant“ ponovo su apelovali da se pomogne radnicima i da se riješi njihov problem, da im se vrate radne knjižice.

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** je komentarisao odgovore stečajnog upravnika navodeći da nije mišljenja da je „Barkli“ ispoštovao odredbe kupoprodajnog ugovora, već da je kupovinom hotela „Otrant“ i podizanjem kredita opraio milione eura. Takođe, ponovio je da će Komisija uputiti urgencije prema nadležnim institucijama, i donijeti zaključke u vezi kontrole postupka ove privatizacije.

Zamjenik predsjednika **Branko Čavor**, složio se sa predlogom predsjednika da se upute urgencije i naveo da će, na osnovu faktičkog stanja i izraženih sumnji, jedan od zaključaka Komisije biti zahtjev Vrhovnom državnom tužilaštvu da pokrene postupak za ispitivanje svih nezakonitih radnji. U vezi predloga da se donese zaključak kako bi se obavezali predstavnici ministarstava i Vlade i drugi koji budu pozivani za prisustvo sjednicama Komisije, pojasnio je da je, i u situacijama kada je privredno društvo prodato kroz stečajni postupak, potrebno da pozvani prisustvuju sjednicama, ne samo vezano za stečajni postupak već i šta dalje sa preduzećem, u konkretnom slučaju „Otrantom“ i turizmom u Ulcinju.

Treća tačka dnevnog reda

RAZMATRANJE AKTUELNE SITUACIJE U “MONTAVAR-METALAC” DOO NIKŠIĆ

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** je u vezi aktuelne situacije, odnosno štrajka glađu radnika „Montavar-Metalac“ predložio da Komisija donese zaključak kojim bi se Kolegijumu uputila inicijativa za hitno sazivanje sjednice Parlamenta koja bi bila posvećena aktuelnim radničkim pitanjima, počev od Metalca, Aluminijskog kombinata, Ribarstva kao i radnicima ostalih preduzeća koji se nalaze u sličnoj situaciji.

Zamjenik predsjednika Komisije **Branko Čavor** naveo je da je to neuobičajena praksa, neuobičajen način rada, jer je Skupština formirala Komisiju koja se bavi tim pitanjima, pa je iz tog razloga ova tačka na dnevnom redu. Mišljenja je da treba uputiti preporuku za postizanje kompromisa i dijaloga između predstavnika radnika i institucija koje su nadležne u skladu sa zakonom, ističući kao ključnu činjenicu nalaženje pravog investitora.

Veljko Vasiljević, član Komisije, potvrdio je da je tačno sve što je kazao zamjenik predsjednika, ali samo deklarativno, jer svu odgovornost za ekonomsku i socijalnu situaciju snosi vlast. Ne može se izbjeći ta odgovornost, obzirom da oni donose sve ključne odluke o privatizacijama, prodajama, stečajima, odluke po pitanju radnika i donošenja zakona koji se, kao i u konkretnom slučaju, reflektuju na sudbinu radnika. Podržao je predlog predsjednika Komisije, jer se ne radi samo o radnicima Metalca, već i o radnicima Boksita, Aluminijskog kombinata, Željezare.

Predsjednik Komisije je stavio predlog na glasanje, koji sa 2 glasa za (Janko Vučinić i Veljko Vasiljević) i 3 glasa uzdržana (Branko Čavor, Zoran Jelić i Željko Aprcović) nije dobio potrebnu većinu.

Zatim je predsjednik Komisije stavio na usvajanje Zapisnik sa 15. sjednice Komisije, koji je jednoglasno usvojen.

Sjednica je završena u 12 sati i 20 minuta.

**SEKRETAR KOMISIJE
KOMISIJE**

Eliza Šećerović

PREDSJEDNIK

Janko Vučinić